

ת"ד 1170/05/08 - מדינת ישראל נגד אהוד צבי רוזנר

בית משפט השלום לתעבורה בנצרת

ת"ד 1170-05-08 מדינת ישראל נ' רוזנר

בפני	כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אהוד צבי רוזנר

החלטה

לפניי בקשה שכותרתה: "בקשה לקבלת ראיה חדשה מטעם המאשימה שלא על פי סדרי הדין".

טיעוני הצדדים:

1. המאשימה עתרה לקבלת ראיה חדשה, שלא בשלב הדיוני שיועד לצורך כך ולאחר שבעלי הדין סיימו הבאת הראיות, לאחר שלב ההזמה ובטרם הגשת סיכומים, היות שהראיה חיונית, כדי למנוע עוות דין ומשום שיש להעדיף שיקולי עשיית צדק על פני דבקות בכללי פרוצדורה. לטענת התביעה בתאריך 7.10.14 נגבתה עדותו של הנפגע, עידו הירש, ותועדה באופן חזותי, וכן הועברה לידי התביעה חוות דעת רפואית אודות מצב הנפגע. חלק מן הראיות נשלחו לסנגור באמצעות פקסימיליה ביום 20.10.14 ונערכה מעטפה עם חומר ראיות נוסף אשר בשוגג לא נשלחה לסנגור אלא ביום 06.11.14 באמצעות דואר שליחים. עוד נטען כי הראיה הנוספת נוגעת לעניין מהותי שלפני בית המשפט ולכן ראוי שתובא לפניו על מנת שישקול את הכרעתו לאורה, אף שלא הובאה בזמן הראוי. המאשימה טענה כי הראיה הנוספת לא היתה בידיה לפני כן, משום שהנפגע התעורר ממצב "קומה" רק בחלוף כשנה וחצי ממועד התאונה, והשיהוי שנוצר לאחר מכן בגביית עדותו נעוץ בהתנהלות הוריו, שהנם אפוסטרופוסים של הנפגע, ובהתנהלות עורכי דינו, כשמעת שנודע לתביעה שהתעורר פעלה לגביית הודעתו בזמן הקצר ביותר. המאשימה הפנתה להצהרת התובעת בפרוטוקול מיום 15.07.14 ביחס למועד בו נודע לה על השינוי במצבו של רוכב האופנוע וכיצד נודע לה הדבר עקב כתיבה בעיתון וכן הפנתה לחוות דעת רפואית בה אובחן מצבו הקוגניטיבי של רוכב האופנוע ולחקירתו המתועדת בוידאו שלאורם ניתן להתרשם מיכולתו להעיד.
2. ב"כ הנאשם התנגד נחרצות למבוקש שכן מדובר במקצה שיפורים שמבקשת התביעה לערוך בפעם השלישית, לטענתו הבקשה הוגשה שלא לפי סדרי הדין ולכן לא ניתן לקבל את הראיה החדשה והפנה לעובדה שבית משפט זה התיר בעבר למאשימה להביא ראיות הזמה, כך שלא ניתן לאפשר הבאת ראיות בתפזורת. הסנגור טען כי הכתבה פורסמה ביום 16.05.14 ולמאשימה נדרשו חודשיים עד להגשת בקשה לחקור את הנפגע, אשר התעורר שנה וחצי לאחר התאונה וכבר ביולי 2008, לפני שש וחצי שנים. ב"כ הנאשם תמה על

שום מה נדרשו למאשימה חודשיים להגשת הבקשה, וכי הבקשה הוגשה רק לאחר שנשמעו ראיות ההזמה ואף נחקרו עדי ההגנה לאחר עדות ההזמה. לגישתו, התנהלות המאשימה גורמת לסרבול ההליך ולהתמשכותו ללא סיבה, ומביאה לעוות דין ופגיעה של ממש בזכויות הנאשם. הסנגור הוסיף וציין כי המאשימה לא ביצעה את החלטות בית המשפט מיום 15.7.14 ומיום 5.11.14 והחומר לו טענה, לא הועבר לידי אלא בשלב מאוחר הרבה יותר, כך שהתנהלותה פוגעת בקיומו של הליך הוגן לנאשם. הסנגור הוסיף כי הבקשה משמעותה תיקון כתב האישום ע"י הוספת עד תביעה, בקשה כזו לא הוגשה וכותרתה נועדה להערים על בית המשפט. ב"כ הנאשם טען כי מקום בו חלפו שבע שנים וחצי מאז קרות התאונה, כאשר המאשימה לא בדקה מצב הנפגע ולא פעלה לחקור אודות מצבו, מדובר במחדל הרשות היורד לשורשו של עניין ובהתנהלות המשקפת רשלנות רבת, בעיקר שעה שמעדות עד ההזמה נלמד כי משטרת ישראל היתה בקשר עם משפחת הנפגע בין השאר בשנת 2012 וכאשר המשפחה אף נכחה בדיונים מסוימים בתיק זה. הסנגור טען כי התיק מתנהל ממאי 2008, למעלה משש שנים, ההליכים בפני סיום, כל העדים נחקרו, ובאם תאושר הבקשה, למרות השיהוי הרב בהגשתה, תהא בכך פגיעה משמעותית ביכולתו של הנאשם להתגונן שכן תתאפשר לתביעה אפשרות לתקן ולשפץ טענותיה שעד כה הופרכו. בנוסף, לדבריו, קבלת הראיה, תאלץ את בית המשפט לשמוע את המשפט מחדש, לרבות כל העדים שנחקרו מטעם שני הצדדים. הסנגור הוסיף כי בתאריך 08.09.09 בתיק האזרחי העיד אביו של הנפגע ומסר כי הנפגע אינו צמח וכי חלק מהדברים הנפגע זוכר טוב וחלק פחות טוב והבוחן גייס נחקר בתיק האזרחי בשנת 2011 לאחר שהנפגע התעורר. לדעת הסנגור, פרוטוקול העדויות היה בידי התובעת כבר מיום 24.07.13 כיון שבאותו מועד (עמ' 89 לפרו') ביקשה לצלם את התיק האזרחי, אך לא עשתה דבר עד לשלב הסיכומים. עוד טען כי לא הועברה לידי, למרות החלטת בית המשפט, חוות דעת רפואית אודות מצבו הקוגניטיבי של הנפגע וכשירותו להעיד ואף לא צורפו תצהירים אודות הסתרת המידע ע"י אפוטרופוסי הנפגע ועורכי דינו ולא הוגש נגדם כתב אישום בשל שיבוש מהלכי משפט. הסנגור ציין כי הנאשם אינו מוכן לשלם את מחיר חוסר המקצועיות ומחיר מחדליה של התביעה, שעה שחקירת הנפגע היתה צריכה להתבצע מיד עם שינוי מצבו הרפואי ומשלא התבצעה קמה לנאשם זכות לטעון להגנה מן הצדק. לדידו, התנהלות התביעה הנה בגדר התעמרות ועדות הנפגע לא תקדם את בירור האמת כיון שדעתו, אם קיימת, נגועה באינטרסנטיות, הנפגע יתקשה לזכור את האירוע וממילא חקירתו תהא "מזוהמת" בידי מקורביו, בחלוף השנים, כך שמשקל עדותו יהא אפסי. הסנגור הוסיף כי באיזון בין זכותו של הנאשם להליך הוגן לבין תיקון מחדלי התביעה, יש להעדיף זכויות הנאשם ולדחות את הבקשה.

דין והכרעה:

3. בתאריך 27.08.14 הגישה המאשימה בקשה לביצוע השלמת חקירה, במסגרתה ייחקר הנפגע בתאונה. בקשה זו עלתה לראשונה בישיבת יום 15.07.14. בהחלטתי מתאריך 19.09.14 נענית לבקשה זו.
4. בהתאם לנטען בבקשה שלפניי, בתאריך 07.10.14 נגבתה הודעה מן הנפגע, מר עידו הירש, שתועדה חזותית, ונערכה חוות דעת מומחה אודות מצבו הרפואי.
5. בבקשתה הנוכחית, שהוגשה בתאריך 6.11.14, עותרת המאשימה לאפשר העדת הנפגע בבית המשפט.
6. בקשה זו הוגשה בשלב דיוני מתקדם. התאונה ארעה ביום 06.03.07, כתב האישום הוגש ביום 09.01.08, המשפט נפתח בתאריך 18.01.09 ובתאריך 15.06.10 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. מיום 04.01.11 עד ליום 16.05.13 נשמעה פרשת התביעה. בתאריך 16.05.13 נשמעה פרשת ההגנה. עדות הזמה מטעם

התביעה נשמעה בתאריך 24.07.13 ובתאריך 18.09.13, ולאחר מכן בדיונים מיום 15.07.14 ומיום 19.09.14 הובאו ראיות לסתור מטעם ההגנה.

7. אין מחלוקת כי הנפגע היה בתרדמת ממועד התאונה, אולם נעור בשנת 2008, טרם פתיחת המשפט, אולם לאחר סיום החקירה ומועד הגשת כתב האישום.

בבקשה הוסבר כי הגם שהנפגע התעורר לפני מספר שנים, הרי שהתביעה גילתה אודות השיפור במצב הנפגע בשלב מאוחר, בעקבות כתבה בעיתון שפורסמה במאי 2014. הסנגור טען כי היה על התביעה לדעת על השיפור במצב הנפגע, בעיקר שעה שבכמה דיונים בתיק זה נכחו בני משפחת הנפגע ועורכי דין מטעמו, ושעה שבהליך האזרחי, המתנהל במקביל לתיק זה, נשמעו עדויות בהן התברר מצב הנפגע.

8. לרשויות החקירה אמצעים רבים לאתר ראיות רלוונטיות ומצופה מהן לנקוט אמצעים אלו טרם תחילת המשפט. מחדלי חקירה של המדינה אינם מצדיקים גביית ראיות נוספות בדיעבד. יחד עם זאת, במקרה דנן, עם סיום החקירה ובמועד הגשת כתב האישום, הנפגע היה עדיין נתון במצב של חוסר הכרה.

אפשר שהיה באפשרות המאשימה לדעת שהנפגע התעורר ולגבות הודעתו, וזאת בטרם נפתח המשפט ובטרם החלה שמיעת הראיות בתיק זה, שכן הנפגע התעורר בשנת 2008, המשפט נפתח ביום 18.01.09 והנאשם נתן תשובה לאישום בשנת 2010. יחד עם זאת, בין אם בשל התנהלות התביעה ובין אם מסיבה אחרת, מצב הנפגע לא הובא בפני התביעה עד מאי 2014.

9. התביעה טענה כי מאז מאי 2014 פעלה ללא שיהוי, אך לא כך הם פני הדברים. למרות שהמידע הגיע לידי התביעה במאי 2014, המתינה התביעה עד ליום 15.07.14. בנוסף, חרגה התביעה משמעותית ממסגרת הזמנים שנקבעה בהחלטות בית משפט זה מיום 15.07.14 ומיום 05.11.14. להתנהלות זו של התביעה לא ניתן הסבר סביר והיא הובילה לשמיעת עדויות מיום 15.07.14 ומיום 19.09.14 שככל הנראה בית המשפט יאלץ לחזור ולשמען, בקשר עם עדותו של הנפגע.

10. שעה שהוגשה בקשה זו בשלב בו נסתיימה שמיעת הראיות, יש לקחת בחשבון כי מתן היתר לתביעה להגיש ראיות נוספות לאחר שנחשפה למלוא ראיות ההגנה, עלול להיות בלתי הוגן כלפי הנאשם, בהיותו חורג מסדר הבאת הראיות בפלילים, לפיו הנאשם נחשף למלוא חומרי החקירה ולפרשת התביעה כולה, בטרם פורש הוא את קו הגנתו בפני בית המשפט.

11. לטענת ההגנה קבלת הבקשה תחייב שמיעת חלק מעדי הצדדים בשנית, מצב שללא ספק יהווה עינוי דין לנאשם.

12. למרות כותרת הבקשה דנן, מתוכן הבקשה עולה כי עסקינן בבקשה להבאת ראיה נוספת, בתום שמיעת הראיות ולפני שלב הסיכומים.

בהתאם לסעיף 167 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע:

"סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך

בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בבית המשפט -

ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי דין ואם מיזמת בית המשפט".

בית המשפט העליון הדגיש את הצורך לנהוג בזהירות במתן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתיימו ראיות בעלי הצדדים לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. יחד עם זאת, מסתמנת בפסיקת בית המשפט העליון מגמה ברורה שלא לחסום לחלוטין את הדרך להבאת ראיות נוספות, אף לאחר סיכומים או בשלב הערעור, על מנת למנוע עוות דין העלול להיגרם בין אם לנאשם ובין אם לאינטרס הציבורי, עקב משגה של תובע או בשל סיבה אחרת (ע"פ 8080/12 **מדינת ישראל נ' אולמרט** החלטה מיום 06.08.14; ע"פ 951/80 **קניר נ' מדינת ישראל**; ב"ש (מח' נצ') 794/08 **מדינת ישראל נ' סאהר כחילי**; ת"פ (מח' ים) 58305-03-14 **מדינת ישראל נ' מוגאהד**).

13. נתתי דעתי למחדלי התביעה, כמו גם לשלב הדיוני המאוחר בו מוגשת בקשה זו ולעינוי הדין שיגרם לנאשם בגין קבלתה. למרות האמור, טיב הראייה הנוספת מצדיק קבלת הבקשה ושמיעת עדות הנפגע, מר עידו הירש. המדובר בראיה מרכזית, של מעורב בתאונה, הנוגעת למוקד המחלוקת בין הצדדים, ראייה שהנה מהותית לביורר האשמה.

14. אשר על כן, הנני מתירה הבאת ראיות נוספות כמבוקש.

עם זאת, לאור מחדלי התביעה, הנני מטילה עליה הוצאות לטובת הנאשם בסך 2,000 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

15. **נקבע להוכחות ליום 28.12.14 בשעה 15:30.**

במועד זה תשמע עדותו של מר עידו הירש.

16. לאחר שמיעת עדות העד עידו הירש, ובהתאם לראיות שיוצגו במסגרתה, תנתן לנאשם אפשרות להתגונן מפני הראיות החדשות.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ותזמנם לדין.

התביעה תזמן את העד ותוודא כי כל החומר הקשור בעדותו מצוי בידיעת הסנגור, על מנת למנוע דחיית הדין.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ה, 30 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.